

(๓๑)

คำพิพากษา

สำหรับขอใช้

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ที่ ๙๗/๙๗/๒๕๕๘

ศาลฎีกา

วันที่ ๒๑ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๘

ความแพ่ง

ระหว่าง

นางนิทราหรือปาลิตา เจริญจริง ที่ ๑

โจทก์

นายเกรียงกรัต เจริญจริง ที่ ๒

นางสาววัลภา พัฒนสม ที่ ๓

นางยุพา พานิชชีวะ ที่ ๑

นายวัฒนปกรณ์ ทัดตปฺราณชน ที่ ๒

นางสาวศิริขวัญ นันทโช ที่ ๓

นายปราโมทย์หรือน้อย โพธิ์ทอง ที่ ๔

จำเลย

เรื่อง

ที่ดิน ละเมิด ขับไล่

โจทก์ทั้งสาม	ฎีกาคัดค้าน	คำพิพากษา
ศาลอุทธรณ์ภาค ๘ ลงวันที่	๖ เดือน กรกฎาคม	พุทธศักราช ๒๕๕๖
ศาลฎีกา รับวันที่	๑ เดือน กันยายน	พุทธศักราช ๒๕๕๗

โจทก์ทั้งสามฟ้องและแก้ไขคำฟ้องโดยได้รับอนุญาตให้ยกเว้นค่าธรรมเนียม
 ในศาลชั้นต้นว่า โจทก์ที่ ๑ และที่ ๒ เป็นผู้ครอบครองทำประโยชน์ในที่สาธารณะประโยชน์
 ทุ่งเลี้ยงสัตว์ทุ่งหนองแค หมู่ที่ ๕ ตำบลทรัพย์อนันต์ อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม เนื้อที่
 ประมาณ ๒๑ ไร่ ต่อมาโจทก์ที่ ๑ และที่ ๒ ได้รับการรังวัดออกเอกสารสิทธิหนังสืออนุญาต
 ให้เข้าทำประโยชน์ในเขตปฏิรูปที่ดิน (ส.ป.ก.-๐๑ ค) โจทก์ที่ ๑ และที่ ๒ มิได้นำทำการรังวัด
 ที่ดินทั้งแปลง โดยเว้นที่ดินด้านทิศใต้ส่วนที่ติดกับถนนสายบ้านอ่างทองนำออกให้บุคคลอื่นเช่า
 เปิดแผงค้าขาย ปี ๒๕๕๑ โจทก์ที่ ๑ ได้รับหนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขต
 ปฏิรูปที่ดิน (ส.ป.ก.-๐๑ ค) ๒ ฉบับ และโจทก์ที่ ๒ ได้รับหนังสืออนุญาตให้เข้าทำ
 ประโยชน์ในเขตปฏิรูปที่ดิน (ส.ป.ก.-๐๑ ค) ๑ ฉบับ ส่วนที่ดินที่ไม่ได้ออกหนังสืออนุญาต

ให้เข้าทำประโยชน์ในเขตปฏิรูปที่ดิน (ส.ป.ก.๔-๐๑ ค) โจทก์ที่ ๑ และที่ ๒
ครอบครองตลอดมาวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ นำหนังสือรับรอง
การทำประโยชน์ (น.ส.๓) เลขที่ ๑๓๔ หมู่ที่ (๑) ๕ ตำบล (สลุย) ทรัพย์อนันต์
อำเภอท่าแซะ จังหวัดชุมพร ซึ่งออกโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายมาอ้างสิทธิการเป็นเจ้าของ
ที่ดินพิพาทและร้องทุกข์ดำเนินคดีแก่โจทก์ที่ ๑ และที่ ๒ ให้ชื้อหาบุกรุก และ
จำเลยที่ ๑ ให้จำเลยที่ ๒ กับพวกบุกรุกเข้ารื้อถอนต้นปาล์มน้ำมันมะพร้าว หมด
และกล้วยของโจทก์ที่ ๑ และที่ ๒ กับทั้งจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ทำการไถดินปรับที่ดิน
สถานเปิดพื้นที่เป็นตลาดนัด โดยให้จำเลยที่ ๓ และที่ ๔ เป็นผู้ดูแลเก็บค่าเช่าจากผู้เช่า
จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ช่มชู้ผู้เช่าบ้านของโจทก์ที่ ๑ ซึ่งอยู่ในที่ดินพิพาทให้ชำระค่าเช่า
ให้แก่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ หากไม่ชำระค่าเช่าให้ออกจากบ้านเช่า เป็นเหตุให้ผู้เช่าบ้าน
ของโจทก์ที่ ๑ เกรงกลัวไม่กล้าเช่าต่อและได้ย้ายออกไปวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๒
จำเลยที่ ๒ และที่ ๔ กับพวกนำรถแบ็กโฮเข้ามาไถดินบ้านเลขที่ ๑๒๔/๑ ของ
โจทก์ที่ ๓ พังทิ้งหลัง ทรัพย์สินภายในบ้านได้รับความเสียหาย และใช้รถแบ็กโฮ

- ๔ -

ไถ่ถอนค้ำประกันน้ำมัน มะพร้าว รั้วลวดหนาม และรั้วคอนกรีตในที่ดินของโจทก์ที่ ๒
กับนำหินคลุกเข้ามาถมในที่ดิน และนำเต็นท์มาวางหน้าที่ดิน จำเลยที่ ๒ กับพวกข่มขู่ผู้เช่า
ที่ดินในส่วนที่ไม่ได้ออกหนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขตที่ดินปฏิรูปที่ดิน (ส.ป.ก.๔-๐๑ ค)
ของโจทก์ ๑ และที่ ๒ เป็นเหตุให้ผู้เช่าขนย้ายสิ่งของและรื้อโรงเรียนออกไป จากนั้นจำเลยทั้งสี่
ร่วมกันถมที่ดินและสร้างโรงเรียนขึ้นใหม่ การกระทำของจำเลยทั้งสี่เป็นเหตุให้โจทก์ทั้งสาม
ได้รับความเสียหายขอให้เพิกถอนหนังสือรับรองการทำประโยชน์ เลขที่ ๑๓๔ (สลุย)
ทรัพย์สินอันดี อำเภอกำแพง จังหวัดชุมพร ห้ามจำเลยทั้งสี่และบริวารเข้ามายุ่งเกี่ยวรบกวน
สิทธิครอบครองที่ดินพิพาทของโจทก์ทั้งสาม ให้จำเลยทั้งสี่และบริวารรื้อถอนโรงเรียนที่สร้างขึ้น
ในที่ดินของโจทก์ที่ ๒ ให้จำเลยทั้งสี่ร่วมกันหรือแทนกันชดใช้ค่าค้ำประกันน้ำมันและรั้วแก่
โจทก์ที่ ๑ เป็นเงิน ๑,๒๘๖,๐๐๐ บาท ชดใช้ค่าบ้านและทรัพย์สินที่ถูกทำลายแก่โจทก์ที่ ๓
เป็นเงิน ๓,๓๕๓,๕๐๐ บาท ชดใช้ค่าค้ำประกันน้ำมัน หมากร มะพร้าว และกล้วยแก่
โจทก์ที่ ๑ และที่ ๒ เป็นเงิน ๔๖,๕๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี จากต้น
เงินแต่ละจำนวนนับแต่วันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์แต่ละคน กับให้จำเลยทั้งสี่ร่วมกัน

- ๕ -

หรือแทนกันชดใช้ค่าเสียหายแก่โจทก์ที่ ๑ เป็นรายเดือน เดือนละ ๒๐,๐๐๐ บาท และ
แก่โจทก์ที่ ๒ เป็น รายเดือนเดือนละ ๑๐,๐๐๐ บาท นับแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒
จนกว่าจำเลยทั้งสี่และบริวารจะรื้อถอนโรงเรือนออกจากที่ดินพิพาทและเลิกเข้ายุ่งเกี่ยวรบกวน
ครอบครองที่ดินพิพาทของโจทก์ทั้งสาม

จำเลยทั้งสี่ให้การว่า จำเลยที่ ๑ เป็นผู้มีสิทธิครอบครองและทำประโยชน์
ในที่ดินตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.๓) เลขที่ ๑๓๔ หมู่ที่ ๑ ตำบลทรัพย์อนันต์
อำเภอท่าแซะ จังหวัดชุมพร เนื้อที่ ๒๕ ไร่เศษ เดิมเป็นของนางเพียร จุลรักษ์ จำเลยที่ ๑
รับมรดกตกทอดจากบิดามารดาซึ่งครอบครองทำประโยชน์ในที่ดินพิพาทประมาณ ปี ๒๔๓๐
ต่อมาปี ๒๔๔๘ ทางราชการออกเอกสารสิทธิครอบครอง (ส.ค.๑) ให้แก่นางเพียร ปี ๒๕๐๑
นางเพียรขอออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ดังกล่าวและจดทะเบียนโอนขายให้แก่
นายทรงศักดิ์หรือเอี่ยม เจริญจริง บิดาโจทก์ที่ ๑ และที่ ๒ วันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๑๔
นายทรงศักดิ์จดทะเบียนโอนขายให้แก่พันเอกสุดสละ ศุกระกาญจน์ หลังจากนั้นนายทรงศักดิ์
ฟ้องร้องพันเอกสุดสละเกี่ยวกับที่ดินพิพาท ศาลฎีกามีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ยกฟ้อง นายทรงศักดิ์

จึงออกจากที่ดิน ต่อมาพันเอกสุดสละชายที่ดินพิพาทให้แก่จำเลยที่ ๑ เข้าครอบครอง
ทำประโยชน์ตลอดมา จำเลยที่ ๒ มิได้เป็นตัวแทนหรือผู้รับมอบอำนาจจากจำเลยที่ ๑ และ
จำเลยที่ ๓ กับที่ ๔ มิได้เป็นบริวารของจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ โจทก์ที่ ๑ และที่ ๒
ไม่ได้ครอบครองทำประโยชน์ในที่ดินสาธารณประโยชน์ทุ่งเลี้ยงสัตว์ทุ่งหนองแค ที่ดินตาม
หนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขตปฏิรูปที่ดิน (ส.ป.ก.๔-๐๑ ค) ของโจทก์ที่ ๑ และ
ที่ ๒ ออกทับซ้อนที่ดินตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.๓) ของจำเลยที่ ๑ ซึ่งทาง
ราชการออกให้ตั้งแต่วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๐๑ แต่สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดชุมพร
ออกหนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขตปฏิรูปที่ดิน (ส.ป.ก.๔-๐๑ ค) ให้แก่โจทก์ที่ ๑
และที่ ๒ เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๑ เป็นการออกหนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์
ในเขตปฏิรูปที่ดิน (ส.ป.ก.๔-๐๑ ค) ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะจะออกทับซ้อนกับที่ดิน
ที่ราษฎรเข้าทำประโยชน์อยู่ก่อนแล้วและมีเอกสารสิทธิที่ออกให้โดยทางราชการหาได้ไม่
โจทก์ที่ ๑ และที่ ๒ กระทำการโดยทุจริตคบคิดกันฉ้อฉลปลอมแปลงเอกสารใบการนำทำการ
รังวัด โดยการกรอกข้อความและลงชื่อนายสมบัติ ช่างคุณ เจ้าหน้าที่ผู้ทำการรังวัด โดย

- ๗ -

นายสมบัติไม่เคยลงลายมือชื่อในเอกสารดังกล่าว โจทก์ที่ ๑ และที่ ๒ จัดทำใบการนำทำการ
รังวัดขึ้นมาเอง และร่วมกันปลอมแปลงคำรับรองของผู้ปกครองท้องที่ นางประไพ หนูน้อย
ไม่เคยลงลายมือชื่อและไม่ได้เป็นผู้ปกครองท้องที่ การกระทำดังกล่าว ของโจทก์ที่ ๑ และ
ที่ ๒ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ของรัฐหลงเชื่อว่าตนเองเป็นผู้ทำประโยชน์ในที่ดิน เพื่อให้ได้มาซึ่งที่ดิน
ตามหนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขตปฏิรูปที่ดิน (ส.ป.ก.๔-๐๑ ค) โจทก์ทั้งสามจึงไม่ใช่
ผู้เสียหายและไม่มีอำนาจฟ้อง จำเลยที่ ๑ มีสิทธิครอบครองในที่ดินตามหนังสือรับรองการ
ทำประโยชน์ซึ่งทางราชการออกให้เมื่อปี ๒๕๐๑ และจำเลยที่ ๑ เข้าครอบครองทำประโยชน์
ตลอดมา ทางราชการมิได้ประกาศยกเลิกที่ดินของจำเลยที่ ๑ จำเลยที่ ๑ จึงมีสิทธิในที่ดิน
แปลงดังกล่าว โจทก์ทั้งสามจะฟ้องร้องให้เพิกถอนหนังสือรับรองการทำประโยชน์ของจำเลยที่ ๑
หาได้ไม่ จำเลยที่ ๑ ไม่เคยให้จำเลยที่ ๒ กับพวกเข้ารื้อถอนต้นปาล์มน้ำมัน มะพร้าว และ
หมากของโจทก์ที่ ๑ และที่ ๒ กับโจทก์ที่ ๓ มิได้มีบ้านและทรัพย์สินอื่น ๆ ในที่ดินพิพาท
จำเลยทั้งสามมิได้กระทำการละเมิดต่อโจทก์ทั้งสามจึงไม่ต้องรับผิดชอบต่อโจทก์ทั้งสาม ค่าเสียหาย
สูงเกินความจริงฟ้องโจทก์ทั้งสามเคลือบคลุม ขอให้ยกฟ้อง

- ๘ -

ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้ว พิพากษาให้เพิกถอนหนังสือรับรองการทำประโยชน์

(น.ส.๓) เลขที่ ๑๓๔ เล่ม ๑ หน้า ๒๗ ตำบล (สลับ) ทรัพย์อนันต์ อำเภอท่าชะ

จังหวัดชุมพร ห้ามจำเลยทั้งสี่และบริวารเข้ายุ่งเกี่ยวรบกวนการครอบครองที่พิพาทของ

โจทก์ทั้งสาม ให้จำเลยทั้งสี่และบริวารรื้อถอนโรงเรือนที่สร้างขึ้นในที่พิพาทด้านหน้าที่ดิน

ของโจทก์ที่ ๒ ให้จำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๔ ร่วมกันชดใช้ค่าต้นไม้และรั้ว

ให้แก่โจทก์ที่ ๑ เป็นเงิน ๖๔๕,๐๐๐ บาท ร่วมกันชดใช้ค่าบ้านและทรัพย์สินที่ถูกทำลาย

ให้แก่โจทก์ที่ ๓ เป็นเงิน ๗๓๖,๐๐๐ บาท และให้จำเลยที่ ๑ ชดใช้ค่าต้นไม้และรั้ว

หมาก มะพร้าว และกล้วยให้แก่โจทก์ที่ ๑ และที่ ๒ เป็นเงิน ๔๒,๐๐๐ บาท พร้อม

ดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี จากต้นเงินแต่ละจำนวน นับถัดจากวันฟ้องจนกว่าจะชำระ

เสร็จแก่โจทก์แต่ละคน ให้จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ร่วมกันชดใช้ค่าเสียหายแก่โจทก์ที่ ๑

เป็นรายเดือน เดือน ๆ ละ ๖,๐๐๐ บาท นับแต่วันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๒

ให้จำเลยที่ ๑ ชดใช้ค่าเสียหายแก่โจทก์ที่ ๑ เป็นรายเดือน เดือนละ ๑๓,๐๐๐ บาท

และแก่โจทก์ที่ ๒ เป็นรายเดือน เดือนละ ๕,๐๐๐ บาท นับแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์

๒๕๕๒ จนกว่าจำเลยทั้งสี่และบริวารจะรื้อถอนโรงเรือนออกจากที่ดินพิพาทและเลิกเข้า

- ๙ -

ยุ่งเกี่ยวรบกวนการครอบครองที่ดินพิพาทของโจทก์ทั้งสาม สำหรับค่าธรรมเนียมศาล

ที่โจทก์ทั้งสามได้รับอนุญาตให้ยกเว้นนั้น ให้จำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๔ ร่วมกันนำมาชำระ

ต่อศาลในนามของโจทก์ทั้งสามตามทุนทรัพย์ส่วนที่โจทก์ทั้งสามชนะคดี โดยกำหนด

ค่าทนายความ ๒๕,๐๐๐ บาท ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยก

จำเลยทั้งสี่อุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์ภาค ๘ พิจารณากลับ ให้ยกฟ้องของโจทก์ทั้งสาม ค่าฤชาธรรมเนียม

ทั้งสองศาลให้เป็นพับ

โจทก์ทั้งสามฎีกา

ศาลฎีกาตรวจสำนวนประชุมปรึกษาแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นฟังได้ว่าจำเลยที่ ๑

มีชื่อเป็นผู้มีสิทธิครอบครองที่ดินพิพาทตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.๓) เลขที่

๑๓๔ หมู่ที่ ๑ ตำบล (สลุย) ทรัพย์อนันต์ อำเภอกาบัง จังหวัดชุมพร เนื้อที่ประมาณ ๒๕ ไร่

ซึ่งทางราชการออกให้ตั้งแต่ปี ๒๕๐๑ ตามสำเนาหนังสือรับรองการทำประโยชน์เอกสารหมายเลข

จ.๓ เดิมที่ดินเป็นของนางเพียร จุลรักษ์ ซึ่งนำแบบแจ้งการครอบครอง (ส.ค.๑) ไปออก

เอกสารสิทธิดังกล่าวเมื่อเดือนตุลาคม ๒๕๐๑ และมีการจดทะเบียนโอนขายให้แก่นายทรงศักดิ์

เอกสารสิทธิดังกล่าวเมื่อเดือนตุลาคม ๒๕๐๑ และมีการจดทะเบียนโอนขายให้แก่นายทรงศักดิ์ เจริญจริง ต่อมานายทรงศักดิ์โอนขายที่ดินพิพาทให้แก่พันเอกสุตสละ ศุกระกาญจน์ จากนั้น พันเอกสุตสละโอนขายต่อให้แก่จำเลยที่ ๑ โจทก์ที่ ๑ เป็นมารดาโจทก์ที่ ๓ และเป็น น้องร่วมบิดามารดาเดียวกันกับโจทก์ที่ ๒ โจทก์ที่ ๑ ได้รับอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในที่ดิน พินาทตามหนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขตปฏิรูปที่ดิน (ส.ป.ก.๔-๐๑ ค) เอกสารหมาย จ.๑๓ และ จ.๑๔ โจทก์ที่ ๒ ได้รับอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในที่ดินพิพาทตามหนังสือ อนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขตปฏิรูปที่ดิน (ส.ป.ก.๔-๐๑ ค) เอกสารหมาย จ.๑๕ ซึ่ง สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดชุมพรออกให้เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๑ จำเลยที่ ๑ นำรังวัดที่ดินพิพาทเพื่อขออนุญาตโฉนดที่ดิน แต่โจทก์ที่ ๑ คัดค้าน ที่ดินพิพาทตามแผนที่สังเขป เอกสารหมาย จ.๖

พิเคราะห์แล้ว คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ทั้งสามว่า โจทก์ที่ ๑ และที่ ๒ หรือจำเลยที่ ๑ เป็นผู้มิสิทธิครอบครองที่ดินพิพาท โจทก์ทั้งสามอ้างว่า บางส่วน เป็นที่ดินที่โจทก์ที่ ๑ และที่ ๒ ได้รับหนังสืออนุญาตให้เข้าทำกินในเขตปฏิรูปที่ดิน

โดยไม่ได้ดำเนินการออกหนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขตปฏิรูปที่ดิน (ส.ป.ก.๔-๐๑ ค) แสดงว่าโจทก์ที่ ๑ และที่ ๒ อ้างว่ามีสิทธิในที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดิน ซึ่งตามพระราชบัญญัติ การปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๑๙ (๓) บัญญัติให้คณะกรรมการปฏิรูป ที่ดินเพื่อการเกษตรกรรมมีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในการกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการและ เงื่อนไขในการคัดเลือกเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรซึ่งจะมีสิทธิได้รับที่ดินจากการปฏิรูปที่ดิน เพื่อเกษตรกรรม ทั้งนี้ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อ เกษตรกรรมแล้ว ที่ดินดังกล่าวย่อมตกเป็นของสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม โจทก์ที่ ๑ และที่ ๒ เป็นเพียงผู้ได้รับการคัดเลือกให้เข้าทำกินในเขตปฏิรูปที่ดินจึงไม่ใช่เจ้าของ แท้จริงรวมตลอดถึงที่ดินบางส่วนที่อยู่ติดถนนด้านทิศใต้ที่โจทก์ที่ ๑ และที่ ๒ อ้างว่า ยังคง ครอบครองทำประโยชน์นั้น เมื่อมีการดำเนินการปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรมตามพระราช กฤษฎีกากำหนดเขตปฏิรูปที่ดินย่อมมีผลเป็นการเพิกถอนที่ดินสาธารณประโยชน์ที่โจทก์ที่ ๑ และที่ ๒ ครอบครองซึ่งมีผลให้สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรมเป็นเจ้าของส่วนนี้ เช่นกัน ส่วนจำเลยที่ ๑ ซึ่งอ้างสิทธิตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.๓) โดยอ้างว่า

บิดามารดาของนางเพ็ญศรีครอบครองทำประโยชน์มาก่อนปี ๒๔๓๐ ก่อนที่จะมีการประกาศ
ให้ที่ดินบริเวณดังกล่าวเป็นสาธารณประโยชน์และนางเพ็ญศรีครอบครองทำประโยชน์ต่อมา
ตลอดจนเป็นผู้แจ้งการครอบครอง (ส.ค.๑) และดำเนินการออกเอกสารสิทธิหนังสือรับรองการ
ทำประโยชน์ (น.ส.๓) เมื่อปี ๒๕๐๑ ดังนั้น ตราบใดที่ยังไม่มีการเพิกถอนเอกสารสิทธิดังกล่าว
ย่อมถือได้ว่า จำเลยที่ ๑ มีสิทธิครอบครองในที่ดินพิพาท การที่มีการประกาศเขตปฏิรูปที่ดิน
เพื่อการเกษตรกรรมในภายหลังตามพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ.
๒๕๑๘ มาตรา ๒๖ บัญญัติให้มีผลเป็นการถอนสภาพการเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
รวมทั้งมีผลเป็นการเพิกถอนป่าสงวนแห่งชาติ กับให้นำที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
ซึ่งเป็นที่ดินรกร้างว่างเปล่าหรือที่ดินซึ่งมีผู้เวนคืนหรือทอดทิ้ง หรือกลับมาเป็นของแผ่นดินโดย
ประการอื่นตามกฎหมายที่ดิน และที่ดินนั้นอยู่นอกเขตป่าไม้ถาวรตามมติคณะรัฐมนตรี
จึงให้สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมมีอำนาจนำที่ดินนั้นมาใช้ในการปฏิรูปที่ดิน
เพื่อการเกษตรกรรมได้ แต่ทั้งนี้มิได้หมายถึงเป็นการถอนสภาพที่ดินที่มีผู้ได้กรรมสิทธิ์หรือ
สิทธิครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อ

เกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๑๘ ใช้บังคับ กับทั้งพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. ๒๕๑๗ มาตรา ๕ วรรคหนึ่ง ได้บัญญัติให้ผู้ที่ได้ครอบครองทำประโยชน์ที่ดินอยู่ก่อนวันที่ประมวลกฎหมายที่ดินใช้บังคับ โดยไม่มีหนังสือสำคัญแสดงกรรมสิทธิ์ที่ดินแจ้งการครอบครองที่ดินต่อนายอำเภอท้องที่ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาและวรรคสองบัญญัติว่า การแจ้งการครอบครองตามความในมาตรานี้ ไม่ก่อให้เกิดสิทธิขึ้นใหม่แก่ผู้แจ้งแต่ประการใด และประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา ๔ ยังบัญญัติว่าภายใต้บังคับมาตรา ๖ บุคคลใดได้มาซึ่งสิทธิครอบครองในที่ดินก่อนวันที่ประมวลกฎหมายนี้ใช้บังคับให้มีสิทธิครอบครองสืบไปและให้คุ้มครองตลอดถึงผู้รับโอนด้วยจากบทบัญญัติดังกล่าวจะเห็นได้ว่าการได้สิทธิครอบครองโดยชอบจะต้องเป็นการครอบครองโดยชอบก่อนพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. ๒๕๑๗ ใช้บังคับ เมื่อจำเลยที่ ๑ อ้างว่าหนังสือรับรองการทำประโยชน์ของจำเลยที่ ๑ ออกโดยชอบด้วยกฎหมาย แม้จะมีการประกาศเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรมบริเวณที่ดินพิพาท ผู้ที่โต้แย้งสิทธิกับจำเลยที่ ๑ คือ สำนักงานการปฏิรูป

- ๑๔ -

ที่ดินเพื่อเกษตรกรรมซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม โฉนดที่ ๑ และ
ที่ ๒ เป็นเพียงผู้ได้รับอนุญาตให้ครอบครองทำประโยชน์ จึงไม่มีอำนาจฟ้องขอให้เพิกถอน
หนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.๓) ของจำเลยที่ ๑ และเมื่อจำเลยที่ ๑ มีสิทธิ
ครอบครองที่ดินพิพาท จึงฟังไม่ได้ว่ามีการละเมิด ที่ศาลอุทธรณ์ภาค ๘ พิพากษามานั้นชอบแล้ว
ฎีกาของโจทก์ทั้งสามฟังไม่ขึ้น

พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นฎีกาให้เป็นพับ.

นางสาวบุญมี จิตะศิริ

นายประสิทธิ์ เจริญถาวรโกศา

นายจตุรงค์ นาสมใจ

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวนิภาพร จันทร์ช่วง)

เจ้าพนักงานศาลยุติธรรมชำนาญการ

